

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੋਢੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 281 ਆਫ 1963

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ 10)— ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ -ਸਹਾਇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਕੀ ਫਾਰਮ 'N ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਧਾਰਾ 226— ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ— ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ— ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ(ii) ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦ, "ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ", ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ / ਧਾਰਾ (3), ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਕਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਸ 'ਤੇ ਫਾਰਮ "ਐਨ" ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ.

ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਰਟੀਓਰੀ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 633 ਵਿੱਚ 31 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ।

ਕੇਸੀ ਪੁਰੀ , ਅਤੇ ਜੇਕੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਨਐਲ ਚੀਂਗਰਾ ਅਤੇ ਐਸਕੇ ਪਿਪਟ , ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਫਾਲਸ਼ੋ , ਸੀ.ਜੇ.- ਇਹ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੈ ।

ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋਢੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਵਾਬ ਮੋਗਾ , ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 14- ਏ(ii) ਅਧੀਨ , ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ 1959 ਅਤੇ ਹਾੜੀ 1960 ਦੀ ਸਾਉਣੀ ਦੀ ਵਾਢੀ ਲਈ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ 900.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਐਨ' ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਰਫ 605/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ 88 ਕਨਾਲ ਜਾਂ 11 ਏਕੜ ਸਾਬਕਾ ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਰੁ. 55 ਪ੍ਰਤੀ ਏਕੜ। 30 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ

605 ਰੁਪਏ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ^{30 ਦਸੰਬਰ, 1960, ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ} 2 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਦਿਨ - 31 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ, 1961 - ਛੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 'ਐਨ' (6 ਨਵੰਬਰ, 1960) ਵਿਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਮਾੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ (ii) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ, ਜੇਕਰ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓ ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਸੀਦ। ਜਿੱਥੇ, ਸੰਖੇਪ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ”।

ਫਾਰਮ 'ਐਨ' ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-

1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ (ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ; ਜਾਂ
2. ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓ ; ਜਾਂ
3. ਇਸ ਮੰਗ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓ ; ਜਾਂ
4. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਓ ।”

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ 30 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਗ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14-ਏ(ii) ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ “ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ”, ਅਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ (3) ਵਿਚ ਦਿਸਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ

ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ. ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇਹ ਰਕਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ- ਉਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਯੰਨਾ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. 350.02 nP ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਦਰਦ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 13 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਕਿਰਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ., ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਅਮਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਹੰਸ ਰਾਜ (4) ਵਿੱਚ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ, 1,000/- ਰੁਪਏ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ, ਜੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭੋ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ

ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar